

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	7CdoR/10/2025
Identifikačné číslo spisu:	1616208506
Dátum vydania rozhodnutia:	28.08.2025
Meno a priezvisko:	JUDr. Peter Brňák
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2025:1616208506.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky vo veci starostlivosti súdu o maloleté J. S., narodenú XX. J. XXXX a S. S., narodenú XX. Z. XXXX, obe bytom u matky, zastúpené opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava, Bratislava, Vázovova 7/A, deti rodičov - matky Mgr. S. U., narodenej XX. Z. XXXX, G., N. XXXX/XX, zastúpenej advokátkou doc. JUDr. Lilou Bronislavou Pavelkovou, PhD., Bratislava, Čajkovského 7, a otca Ing. S. S., narodeného XX. Z. XXXX, G., H. XX/X, zastúpeného splnomocnenkyňou Advokátska kancelária VERIONS, s. r. o., Bratislava, Radvanská 21, o návrhu starých rodičov 1) Ing. Z. S., narodeného XX. Z. XXXX, G., O. U. XXXX/XX a 2) Ing. S. S., CSc., narodenej XX. S. XXXX, G., O. U. XXXX/XX, zastúpených splnomocnenkyňou Advokátska kancelária VERIONS, s. r. o., Bratislava, Radvanská 21, za účasti prokurátora Krajskej prokuratúry v Bratislave, Bratislava, Vajnorská 47, o úpravu styku maloletých detí so starými rodičmi a o námietke zaujatosti, v súčasnosti vedenej na Mestskom súde Bratislava II pod sp. zn. B1-3P/57/2017, o dovolaní otca a starých rodičov proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave z 02. apríla 2025 sp. zn. 11Ncp/10/2025, takto

rozhodol:

Konanie o dovolaní z a s t a v u j e.

Žiaden z účastníkov konania nemá právo na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Trnave (ďalej len „krajský súd“) uznesením z 02. apríla 2025 č. k. 11Ncp/10/2025-797 rozhodol, že sudkyňa Mestského súdu Bratislava II (ďalej len „súd prvej inštancie“) Mgr. Katarína Škultétyová nie je vylúčená z prejednávania a rozhodovania veci vedenej na Mestskom súde Bratislava II pod sp. zn. B1- 3P/57/2017.

2. Proti uvedenému uzneseniu podal otec a starý rodičia maloletých detí dovolanie, ktorého prípustnosť vyvodzovali z ustanovenia § 420 písm. c) a f) zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“), a navrhli napadnuté uznesenie zrušiť a vec vrátiť

krajskému súdu na nové konanie a rozhodnutie.

3. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj ako „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) skúmal najskôr, či sú splnené podmienky pre to, aby dovolaním napadnuté rozhodnutie mohlo byť podrobené dovolaciemu prieskumu a zistil, že tieto podmienky konania nie sú splnené.

4. Dovolanie je v danom prípade podané vo veci starostlivosti súdu o maloletých upravenej v zákone č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CMP“). Vzájomný vzťah medzi CMP a CSP je vymedzený v § 2 ods. 1 CMP, podľa ktorého sa na konania podľa tohto zákona použijú ustanovenia CSP, ak tento zákon neustanovuje inak. Keďže CMP v § 76 až § 77 neobsahuje odlišnú právnu úpravu dovolania podaného vo veci starostlivosti súdu o maloletých, prípustnosť dovolania bola posudzovaná podľa ustanovení CSP.

5. Podľa § 161 ods. 1 a 2 CSP, ak tento zákon neustanovuje inak, súd kedykoľvek počas konania prihliada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať a rozhodnúť (ďalej len „procesné podmienky“). Ak ide o nedostatok procesnej podmienky, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví.

6. Podľa § 419 CSP, dovolaním možno napadnúť rozhodnutia odvolacieho súdu, ak to zákon pripúšťa. Najvyšší súd zdôrazňuje, že v zmysle tohto ustanovenia, môže strana sporu napadnúť dovolaním iba rozhodnutia „odvolacieho“ súdu. Rozhodnutím odvolacieho súdu sa rozumie rozhodnutie vydané krajským súdom (§ 34 ods. 1 CSP) v konaní o odvolaní proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie. Dovolaním preto nemožno napadnúť žiadne iné súdne rozhodnutie.

7. Podľa § 438 ods. 1 CSP, sa na konanie na dovolacom súde primerane použijú ustanovenia o konaní pred súdom prvej inštancie, ak tento zákon neustanovuje inak.

8. Jednou z podmienok (každého) civilného sporového konania je funkčná príslušnosť súdu. Funkčná príslušnosť súdu vymedzuje rozsah pôsobnosti medzi jednotlivými článkami sústavy všeobecných súdov tak, že určuje, ktorý článok má prejednať a rozhodnúť konkrétny rovnaký spor (konkrétnu rovnakú vec). Ide o určenie, ktorý súd má uskutočniť konanie o danom riadnom alebo mimoriadnom opravnom prostriedku. Funkčnú príslušnosť súdu upravujú ustanovenia § 34 a § 35 CSP tak, že ak odsek 2 neustanovuje inak, o odvolaní proti rozhodnutiu okresného súdu rozhoduje krajský súd, v ktorého obvode má sídlo okresný súd, ktorý rozhodoval v prvej inštancii (§ 34 ods. 1 CSP) a o dovolaní rozhoduje najvyšší súd (§ 35 CSP).

9. V danom prípade dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktorým krajský súd rozhodoval v zmysle § 54 ods. 2 CSP v spojení s § 3 ods. 5 písm. b) CMP ako súd nadriadený. Dovolaním je napadnuté síce rozhodnutie krajského súdu, ktoré ale nie je rozhodnutím odvolacieho súdu, a teda nie je spôsobilým predmetom dovolania. Rozhodnutím odvolacieho súdu je výlučne rozhodnutie vydané v konaní o odvolaní proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie (porovnaj uznesenie najvyššieho súdu sp. zn. 3Cdo/173/2018). Dovolanie proti predmetnému uzneseniu je preto vylúčené (§ 419 CSP a contrario).

10. Dovolanie môže byť podané len proti rozhodnutiu odvolacieho súdu (Civilný sporový poriadok ani neupravuje funkčnú príslušnosť na prejednanie dovolaní smerujúcich proti rozhodnutiu iného ako odvolacieho súdu). So zreteľom na skutočnosť, že dovolanie žalobkyne smeruje proti rozhodnutiu krajského súdu ako súdu nadriadeného, nie je daná funkčná príslušnosť najvyššieho súdu o ňom rozhodovať a je potrebné konanie o tomto opravnom prostriedku v zmysle citovaného § 161 ods. 2 CSP v spojení s § 438 ods. 1 CSP zastaviť pre neodstrániteľný nedostatok podmienok konania. Rešpektovanie citovanej platnej procesnoprávnej úpravy je postupom, ktorý je založený na čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), t. j. že štátne orgány môžu konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon (porovnaj tiež uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky z 20. októbra 2010, č. k. IV. ÚS 389/2010 -14).

11. Z vyššie uvedeného potom vyplýva, že najvyšší súd nie je funkčne príslušný na rozhodnutie o

dovolání smerujúcemu proti napadnutému rozhodnutiu krajského súdu ako súdu nadriadeného.

12. Vzhľadom k tomu, že nedostatok funkčnej príslušnosti súdu je neodstrániteľný nedostatok podmienky konania, najvyšší súd konanie o dovolaní žalobcu bez ďalšieho zastavil (§ 161 ods. 2 CSP v spojení s § 438 ods. 1 CSP).

13. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania dovolací súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

14. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.